

18

בתי המשפט

26

ישיבה א' מיום 19.3.98 - ע"מ 116/97

בבית-משפט המחוזי בתל-אביב-יפו

בפני כב' השופט נתן עמית.

העותרים: אריה צוקר ואח'

נגד

המשיבה: הועדה המקומית לתכנון ובניה ואח'

נוכחים: מטעם העותרים: העותר מס' 2 נחמן אלון, מס' 4 יונתן כהן,

מס' 3 אליהו קמחאג'י, מס' 8 הנריך שפלט, מס' 10 יורם

שדה.

מטעם המשיבה 1: עו"ד הגב' שרי אורן

מטעם המשיבים 2 ו-3 עו"ד עלס דוברונסקי.

ביהמ"ש: בפתח הדיון, ביהמ"ש הסביר לצדדים כפי שעולה מתוך התיק עצמו, מדוע התיק הנדון הועבר לדיון בפניו לאחר שניתנה כבר החלטה על ידי כב' השופט מודריק, כשדן בעתירה לסעד ביניים שביקשו העותרים.

בימ"ש ציין בפני הצדדים שעל פי החלטתו של כב' השופט מודריק, בסיפא של החלטתו, שם אמר "שהעותרים ישקלו אם הם עומדים על בירור העתירה לגופה", ניתן להבין שכב' השופט מודריק, אילו היה שומע את העתירה לגופה, היה מחליט כפי שהחליט בבקשה למתן סעד ביניים, ולכן מתוך הייתי אומר הגינות שיפוטית, הוא החליט שלא לדון בעתירה לגופה.

ישיבה א' מיום 19.3.98 - ע"מ 116/97

01
02
03
04 ביהמ"ש זה הוסיף ואמ , שהוא איננו יושב כערכאת ערעור על החלטתו של כב' השופט
05 מודריק, וגם אין שום סיבה שהוא יעביר ביקורת על ההחלטה שניתנה, משום שמדובר
06 בשני שופטים, באותה ערכאה, ואין זה מכובד ואין זה מן הראוי ששופט אחד יבקר
07 החלטתו של שופט אחר.

08
09 ולכן, כבר בפתח הדיון, ביהמ"ש ביקש לברר נקודה אחת שאולי לא היתה די בהירה
10 בדיון שהתקיים בפני כב' השופט מודריק.

11
12 ביהמ"ש פנה לב"כ המשיבה 1, עו"ד שרי אורן, שהיא למעשה ב"כ הוועדה שמתפקידה
13 לשמור על ביצוע הוראות חוק התכנון והבניה, ואמר לה שהוא מבקש תשובה בשאלה
14 אחת בלבד: והיא האם הקמת הגג על המבנה הנדון, כפי שהיא משתקף בתמונה שהוגשה
15 לביהמ"ש, במצורף לתצהיר שהוגש מטעם העותרים נבנה בהתאם להיתר השיפוץ שניתן
16 למשיבים, ובפרט ביהמ"ש ביקש תשובה האם על ידי בניית הגג כפי שנבנה עם עמודים
17 מסביב לתקרה שמתחתיו, שמגביהים את הגג במידה רבה, אין חריגה מאותו היתר
18 שיפוץ, ואם אין על ידי כך תוספת קומה למעשה שמסתמא תיבנה באותו חלל הריק
19 שהתהווה כתוצאה מהגבהת הגג הזה במידה שהוגבה, כפי שרואים מהתמונה גרידא.

20
21
22 ביהמ"ש גם אמר שהוא מבין שבמבנה עצמו בקרביים ובכרעיים שלו, נעשים הרבה
23 עבודות שיפוצים ושינויים, אולם במה שנוגע בחלק הזה, כל עוד אין חריגה ממעטפת
24 הבנין, ומאחר והענין הזה נמצא בדיון בבימ"ש לענינים מקומיים, הוא איננו
25 מתכוון להתערב בהחלטה שניתנה בענין הזה ע"י כב' השופט מודריק.

26
27 ב"כ המשיבה 1, עו"ד שרי אורן, משיבה: ההיתר לשיפוץ הוגש לגבי תיקוני קירות
28 חוץ, וטייח, הזזת פתחי חוץ, חידוש והחלפת פתחי נגרות ותריסים, איטום גגות
29 שטוחים, ועוד פעולות בסדר גודל דומה, ובנוסף השלמת גג רעפים.

בתי המשפט

28

ישיבה א' מיום 19.3.98 - ע"מ 116/97

הבקשה לשפוף שמדובר בתוספת שטח, בהגבהת בנין קיים, ביציקת בטון חדשה, בהוספת גג רעפים שלא מהווה השלמה אלא כמעט גג חדש, ובעצם ניתן לומר שאם נתאר בצורה גסה זה מאוד קרוב להריסת בנין קיים ולהקמת בנין חדש במקומו.

הבקשה של המשיבים הוגשה ואושרה בהתאם לחוק העזר בדבר שמירת הסדר והנקיון, תשמ"ה-1980, סעיף 55. מגיש הבקשה התם על הצהרה שידוע לו אין בקבלת היתר לשיפוץ כדי לגרוע מהחובה לקבל היתר בניה לפי חוק התכנון והבניה. בעבור ביצוע עבודות התואמות היתר בניה.

מה שקרה הוא שהבקשה אושרה כפי שהוגשה, ורק בשלב מאוחר יותר, התברר שלא מדובר בשיפוץ בלבד אלא בבניה מחדש של חלקים שנהרסו. (צב"י ע"ז שרי א"חן שלמה) לשאלת ביהמ"ש אני משיבה שלא הופעתי בדיונים שהתקיימו עד עכשיו, הופיעה הגב' שלי וייל, שהיא מנהלת המחלקה הפלילית בשירות המשפטי.

אין לי תשובה לשאלת ביהמ"ש לגבי מה שנעשה בשטח לעומת התגובה של המחלקה המשפטית שלנו.

כתב האישום תלוי ועומד, התיק קבוע רק לאוקטובר, החלטנו שנקבל החלטה מיד לאחר הדיון היום. ואנחנו נשקול להוציא צו הפסקה שיפוטי חדש.

ב"כ המשיבים 2 ו-3: אני מבקש שמי שלא נמצא היום בבית המשפט ולא נתן יפוי כוח כדין, דהיינו יפוי כח נוטריוני ימחק מהעתירה, והעתירה שלו תדחה עם הוצאות. לפי התקנות, העותרים היו צריכים להגיש עיקרי טיעון לישיבת היום, הם לא הגישו אותם ולכן ביהמ"ש צריך לא לתת להם רשות לדבר.

הם לא מסרו כתובת כדי שאף אחד לא יוכל לראות שהם קשורים לענין ויוכח לדעת שהם זרים לענין הזה. הם גרים ברחובות אחרים, הם גרים בריחוק, אין להם שום ענין בעתירה הזו, הכל נובע מצרות עין, מלשינות ורעות לב.

יש אלפי תיקים שמגישה עיריית ת"א. כל התיקים האלה לא מקנים זכויות לתושבים נוספים לקבל צוים נוספים כל עוד התיקים האלה לא מתבררים. אני מבקש שביהמ"ש

בתי המשפט

29

ישיבה א' מיום 19.3.98 - ע"מ 116/97

ישמע את הטענות הפורמליות שלי. ואם לא ישמע אז יחליט ביהמ"ש לא ישמע את הטענות המקדמיות שלי.

הם הגישו בדרך שאי אפשר להגיש אותה שני מכתבים, לא הגישו לי אותם, ואתמול הגישו לי עוד מסמך לביהמ"ש שכולל תמונה שאי אפשר היה להגישה. והתמונה כפי שביהמ"ש יודע יכולה להטעות, והתמונה אכן מטעה, ומאחר וביהמ"מ לא קיבל את הטענה הזו, ביהמ"ש מתרשם בצורה מטעה. אם השופט היה מחליט מראש להוציא את הדברים האלה אזי לא היה מתרשם לא נכון. כל הבקשה שלי היא חזקה על ביהמ"ש לעניינים מקומיים שעושה את עבודתה כדין, למרות וחזקה על עיריית ת"א שעושה את עבודתה כדין, התוצאה שנתקבלה שם התקבלה. לאחר חקירה ארוכה נגדית של 11 עמודים של מהנדס העירייה, ואדוני לא יכול בלי ששמע את כל העניין וידע את כל העניין, בלי שנכנס לעומקו בדרך להביע דעה. אני כמי שמייצג נאשם פוגע בזכויותי, ובאפשרותי להתגונן בתיק הפלילי באופן מאוד קשה. שופט בימ"ש מחוזי שהוא מביע דעה, ובמיוחד כאשר הוא מכיר את התיק הכי פחות משום שהוא לא השופט שביקר במקום, ולא שמע מספר דיונים, ואז שופט בימ"ש מקומי לא יכול לעשות את עבודתו בצורה ללא מורא, וללא שלתוך החלטותיו תוטמן כל הבעת דעה, אפילו דרך אגב של שופט בימ"ש מחוזי.

השופט מודריק מתייחס לכך, ולכן הוא לא הביע דעה. ואני מאוד חושש מאיזה שהיא אמירה שתזיק לנאשמים שאני מייצגם והחוק נועד להגן על אנשים שעומד נגדם משפט פלילי ושההליכים נגדם יתנהלו תוך שמירה על כל זכויותיהם. כב' השופט מודריק בעמ' 3 בהחלטתו "אינני יושב כערכאת ערעור על החלטת השופטת,....". אני מבקש שאדוני לא יתערב ויביע דעה, ואדוני יודע כמה מזיקה יכולה להיות הערה של שופט שלא מכיר את התיק.

עותר מס' 10: כולנו בעלי דירות, וגרים בפועל עשרות שנים במקום. הכתובת שלי צויינה במכתב ששגרתי לביהמ"ש והיא רח' זכרון קדושים 3.

ישיבה א' מיום 19.3.98 - ע"מ 116/97

01
02
03
04
05
06
07
08
09
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

הכתובות של כל יתר העותרים מופיעים במכתב מ- 8.2.98 שנשלח לשופט מודריק. כל העותרים גרים בשכונה ב' 8, במרחק שניים שלשה בתים מהבנין נשוא הדיון. רציתי להשב את תשומת ליבו של ביהמ"ש לעובדה חדשה שלא עמדה לנגד עניו של השופט מודריק, והוא שהיתר השיפוץ שניתן למשיבים מבוסס על עובדות לא נכונות. אין שום ספק שמדובר על הצהרות שאינם אמת, על תרשימים שאינם תואמים את המציאות, ועל הטעיות. יש לזה השלכה מידית על חוקיות ועמדתה של עיריית ת"א בפני השופט.

לשאלת ביהמ"ש אני גר במקום משנת 1949, ואני חי ברציפות שם. כמה עותרים אחרים גרים למעלה מ- 20 שנה. אנחנו מנהלים משנת 1987 מאבק ציבורי שנועד לקבוע את חוקי הבניה והוא נגע באופן ספציפי לחוקי הבניה של השכונה שלנו. היה דיון במועצה הארצית לתכנון ובניה ובוועדת המשנה, הוועדה ביקרה והתרשמה, ובסופו התקבלו חוקי בניה כולל החלטה ספציפית של המועצה הארצית לבנין, החלטה שמדברת ומגדירה במפורשת את חוקי הבניה בשכונה שלנו, היא נרשמה בתכנית המתאר שחלה באזור הזה. לטענתנו בפועלות הבניה של המשיבים יש הפרה של התב"ע שחלה על המקום.

הצענו במכתבנו האחרון לביהמ"ש שעיריית ת"א תפעל בהתאם לדברים שיתבררו לה ותבדוק מחדש את התרשמים שלדעתה יש הטעייה.

ב"כ המשיבה 1: אני מניחה שתוך שבועיים הדברים יתבהרו בענין הזה בצורה אחרת.

החלטה

כפי שפתחתי ואמרתי בתחילת הדיון, בתיק הזה היה כבר דיון ע"י חברי המלומד כב' השופט מודריק, בעתירה למתן סעד ביניים, ובתום הדיון הזה הוא דחה את העתירה הזו, וכפי שעולה מהחלטתו, כך אני מבין, הוא סבר שבנסיבות הענין הוא למעשה

בתי המשפט

31

ישיבה א' מיום 19.3.98 - ע"מ 116/97

צריך לדחות את העתירה עצמה, משום שאין שוני בתשתית העובדתית ובסעד המבוקש בין העתירה העיקרית והעתירה למתן סעד ביניים.

כפי שגם ציינתי לעיל, אני אינני יושב כערכאת ערעור על החלטת חברי הנכבד, ואין גם מקום שאני אחזור ואבחן את הדברים מחדש לאחר שהוא החליט.

למען האמת, אני חייב לומר, שכאשר התיק הגיע לידי, ולמדתי את תכנו, היה בדעתי להחליט בהעדר הצדדים כפי שתקנות סער הדין בעתירות לבית משפט, מאפשרות לעשות זאת, והתכוונתי לומר בהחלטתי שלאור החלטת כב' השופט מודריק, אינני סבור שנותר לי מה לעשות בתיק הזה.

אולם, כשחזרתי ולמדתי את תוכן התיק, התרשמתי, ואני מוכרח לומר במלוא הזהירות השיפוטית, לכאורה בלבד, מתוך עיון בחומר שנמצא בתיק ביהמ"ש, - שיש כאן בכל זאת דברים שמן הראוי שיבדקו ע"י האנשים שאחראים על הנושא הזה במשיבה 1, והם למעשה שממונים על ביצוע חוק התכנון והבניה בקשר לכך.

רק משום כך בעצם, זמנתי את הצדדים לשיבת היום, לדיון מקדמי, ואני חייב לומר שלאחר שקראתי את תגובתה של ב"כ המשיבה 1, התחזקתי יותר בדעתי, ואני מקבל את הצהרתה שבעקבות הדברים שהיא כתבה, ובעקבות הדברים שהיא הצהירה בבית המשפט, כל הנושא של הבניה במקום יבדק ע"י מפקחי הוועדה המקומית ובהתאם לממצאים שם יגיעו אליהם, המשיבה 1 תחליט כיצד היא תפעל בנדון במסגרת אותו תיק פלילי שכבר מתנהל כנגד המשיבים.

אם אמנם כך יעשה, אני סבור שניתן יהיה לסיים את כל הדיון בעתירה, כפי שלמעשה החליט כב' השופט מודריק שדן בעתירה לסעד ביניים.

בתי המשפט

01
02
03
04
05
06
07
08
09
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

32

ישיבה א' מיום 19.3.98 - ע"מ 116/97

לכן, לאור כל האמור לעיל, על מנת בכל זאת לראות כיצד יתפתח העניין אני דוחה את התיק לתזכורת, ליום 6.4.98 שעה 13.00.

ניתנה והודעה היום 19/03/98.

נתן עמית, שופט

18

בתי המשפט

33

ע"מ 116/97

ישיבה ב' מיום 6.4.98

בבית-משפט המחוזי בתל-אביב-יפו

בפני כב' השופט נתן עמית.

העותרים : אריה צוקר ואח'

נגד

המשיבה: הועדה המקומית לתכנון ובניה אח'

נוכחים: מטעם העותרים : העותר מט' 4 יונתן כהן,

10 יורם שדה

מטעם המשיבה 1 : עו"ד הגב' שרי אורן

מטעם המשיבים 2 ו - 3 עו"ד עלט דוברונסקי.

ב"כ המשיבה 1:

לשאלת בית המשפט אני משיבה שלאחר הבירור שעשינו הוצא נגד המשיבים צו הפסקת עבודה שיפוטי. אינני יודעת בדיוק את פרטיו ואני מניחה שהצו יעמוד עכשיו לדיון על פי בקשת המשיבים וכפי שבית המשפט יודע התיק הפלילי בבית המשפט לעניינים מקומיים קבוע לחודש אוקטובר 98. לכן אני מציעה שהעתירה הזו תמחק יש לחכות שיסתיים הדיון בבית המשפט לעניינים מקומיים.

העותר 10: (זרם)

אנו רואים בצעדים שנקטה המשיבה 1 כצעדים שבאים למלא אחר המטרה של העתירה שלנו. אנחנו מבקשים לומר שהצעד הזה נעשה רק בעקבות החלטות האחרונה של בית

בתי המשפט

34

ע"מ 116/97

ישיבה ב' מיום 6.4.98-

01
02
03
04 משפט זה, אחרת הוא לא היה נעשה. אנו סבורים שתגובת המשיבה מראה שהעתירה שלנו
05 היתה צודקת. אנו סבורים שלא מתפקידנו לשאת בהוצאות המשפט.
06 הוצאות המשפט זה גם כולל ההוצאות שהוצאנו לחוות דעת משפטיות וגם את ההוצאות
07 שחייבנו בהן בעתירה לסעד ביניים.
08

09 ב"כ המשיבים 2 ו- 3:

10 אני לא מסכים למחיקת העתירה ללא צו להוצאות.
11 אני מבקש שהעתירה שלהם תדחה. גם לפי החלטת כבוד השופט מודריך, לא היה להם
12 שום מעמד. לא יתכן שבמשפט פלילי שביני לבין העירייה יהיה להם מעמד. כאשר הם
13 בעלי אינטרסים בתחום האזרחי. אותם לא מעניין הצדק והחוק. אותם מעניין האינטרס
14 שלהם. אני טוען שלא היה לכם שום מעמד בעתירה הזו. כבוד השופט מודריך ביקר
15 במקום וגם ראה את זה. כבוד השופט מודריך החליט בצו הזמני וחייב בהוצאות
16 במסגרת הצו הזמני ועל החלטתו לא הוגש ערעור, לכן אין שום אפשרות שבית משפט
17 זה ישנה את ההחלטה ולכן ההוצאות צריכות להשאר כפי שהן.
18 בית משפט זה אינו יושב כבית משפט לערעור על החלטתו של כבוד השופט מודריך.
19 הדיון היום הוא תזכורת בעתירה העיקרית. אם העותרים מבקשים למחוק את העתירה
20 מכל סיבה שהיא, אזי הם צריכים לשאת בהוצאות.
21 אני חוזר ומבקש שהעתירה תדחה ויותר מזה לחייב את העותרים בהוצאות בעתירה
22 עצמה.
23

24 ב"כ המשיבה 1:

25 אם דעתו של בית המשפט שיש למחוק את העתירה ללא צו להוצאות, אין לנו התנגדות.
26 אני מסיבה את תשומת לב בית המשפט כי המשיבה 1 הינה צד לבקשה וגם היא זכאית
27 להוצאות אולם היא מודיעה שהיא מוותרת על הוצאותיה.
28
29
30
31

בתי המשפט

35

ע"מ 116/97

ישיבה ב' מיום 6.4.98

ב"כ המשיבים 2 ו- 3:

אני חוזר ואומר שהמשיבים 2 ו- 3 זכאים להנות מחזקת החפות וכל עוד בית המשפט לעניינים מקומיים לא פסק את דינם הם בחזקת חפים מפשע, לכן אין מקום שבית משפט זה יתערב לגופו של ענין. מכל מקום אני בכל זאת מסכים למחיקת העתירה בלי כל הערה נוספת, אם בית המשפט עומד לעשות זאת לבקשת העותרים. אני לא מסכים לענין ההוצאות. זה תיק סגור אין כאן בקשה נוספת. יתרה מזו ההוצאות שנפסקו שם הם מאות קטנות יחסית למה שקרה. לדעתי אין אפשרות שבית המשפט זה יתערב בהחלטתו של כבוד השופט מודריק.

פסק דין

לאור הדיון שהתקיים בבית משפט זה בישיבה הקודמת, ולאור תשובת ב"כ המשיבה 1 על שאלתו של בית המשפט מצויין לעיל, בית המשפט הציע לעותרים למחוק את בקשתם והעותרים הסכימו לכך.

כפי שעולה מהפרוטוקול ב"כ המשיבים 2 ו- 3 התנגד תחילה למחיקת העתירה ועמד על דחייתה אולם בסופו של דבר הוא התרצה לפנייתו של בית המשפט והסכים למחיקה. לכן לאור בקשת העותרים ולאור הסכמת המשיבים אני מחוק את העתירה, ועל פי בקשת ב"כ המשיבים 2 ו- 3 אינני מוסיף דבר על עצם המחיקה.

אולם, העותרים ביקשו שהחיוב שהם התחייבו בו בעתירה לסעד ביניים יבוטל, ולמען האמת כשבית המשפט הציע למחוק את העתירה, הוא גם הציע שגם החיוב הזה גם הוא יתבטל. לכן מתנגד ב"כ המשיבים 2 ו- 3. טענתו היא שהחיוב האמור שנעשה על ידי כבוד השופט מודריק על פי החלטתו בהליך של סעד ביניים, עומד בפני עצמו ובית משפט זה איננו יכול להתערב בחיוב כזה שנעשה על ידי שופט אחר.

לטענתו גם בית משפט זה איננו יושב כערכאת ערעור על החלטתו של כבוד השופט מודריק.

בתי המשפט

36

ע"מ 116/97

ישיבה ב' מיום 6.4.98-

01
02
03
04
05
06
07
08
09
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

אני עצמי בישיבה הקודמת ציינתי שאכן אינני יושב חלילה כערכאת ערעור על החלטתו של חברי המלומד, ואין שום סיבה ומקום שבית המשפט שיושב בעתירה לגופה, יבקר החלטה שניתנה על ידי שופט אחר שישב בדיון מוקדם. אולם, מטבע הדברים, יש שוני בנסיבות ועל פי השוני בנסיבות יכולה גם ההחלטה להשתנות. ובטוחני שאילו כבוד השופט מודריק היה ממשיך ושומע את התיק לגופו, כשמתוך הגינות שיפוטית שקראתי לה הוא החליט לא להמשיך לשמוע את התיק, - אני משוכנע שהוא היה מגיע לאותה מסקנה שבית משפט זה מגיע אליה.

אכן על פי שיטת המשפט שלנו, יש הליך פלילי שבו הרשות המוסמכת נוקטת בהליכים על פי החוק, אך אין זה אומר שאזרח שנפגע כתוצאה מעבירה פלילית שלטענתו בוצעה ופוגעת בו, אינו רשאי לפנות לערכאה המתאימה ולבקש את הסעד שנראה לו לבקש. במקרה דנן כפי שעולה מהפרוטוקול, בסופו של דבר המשיבה 1 נקטה בצעדים שהעותרים רצו להשיג בעתירה שלפני, כשהסעד שהם ביקשו היה הפסקת העבודה בבנין נשוא המריבה.

משום כך ולאור החלטתו של כבוד השופט מודריק, ולמען האמת בהמשך לאותה החלטה בית משפט זה היה סבור שאין מקום ששני בתי משפט ידונו באותו ענין ומשום כך ואני מגלה בכך את דעתי, אני הצעתי לעותרים למחוק את העתירה.

אולם, למרות זאת אני סבור שלאור מה שקרה בהליכים לפני, העתירה ביסודה היתה מוצדקת. והעותרים זכאים להוצאותיהם. נכון שאולי זה איננו ראוי שבית משפט זה יבטל חיוב שנעשה בהליך ביניים על ידי שופט אחר, אך את אותה תוצאה אפשר להשיג גם על ידי החלטה אחרת.

בתי המשפט

37

ע"מ 116/97

ישיבה ב' מיום 6.4.98

01

02

03

04

05

06

07

08

09

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

בית משפט זה יושב כבית משפט לעתירות מנהליות ואני יכול רק להפנות לתקנות סדרי הדין שלפיהן בית המשפט יכול להכריע בבקשה גם על פי כתב העתירה בלבד. וגם מבלי שהוא נכנס לגוף העניין. ובסך הכל בית המשפט בשלב הזה צריך להכריע בשאלת ההוצאות.

שמעתי מפי העותרים שהיו להם הוצאות רבות אחרות מעבר להוצאות שבית משפט זה חייב אותם בסעד הביניים. ושמעתי גם מפי ב"כ המשיבים 2 ו-3 שהחויב בהוצאות שנעשה לזכותם של משיבים אלה, הוא חלק קטן מהוצאותיהם.

אינני רוצה להכנס לסבך חשבונאות בענין ההוצאות לא לכאן ולא לכאן. אולם סבורני שאני אעשה צדק עם שני הצדדים, ועל פי גופו של עניין, אם אני אקזז את סכום החיוב שנעשה בהליך הביניים. על מנת לא ליתן החלטה שמשמעה היא בעצם ביטול חיוב שנעשה בהליך ביניים, אני מחייב את המשיבים 2 ו-3 לשלם לעותרים שכנגדם ניתן צו חיוב בהוצאות, בהחלטה מיום 30.1.98 סך כולל של 6,500 ש"ח ובכך יתקזז החיוב בתיק זה. ~~דכאמור לעיל~~; באשר למשיבה 1 אינני נותן צו להוצאות.

כמצויין לעיל אני מוחק את העתירה.

ניתנה והודעה היום 06/04/98.

נתן עמית, שופט

ב"כ המשיבים 2 ו-3:

אני מבקש שיצויין בפרוטוקול שלא הסכמתי למחיקה אם ההוצאות יבוטלו.